

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201535
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319201535.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: Ing. R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X. Y. XXX, proti žalovanému: OTP Banka Slovensko, a. s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 7. novembra 2019, č.k. 18C/15/2019-103, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 397 písm. a), § 400, § 403 ods. 1, § 405 a § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP, keď v súdenom prípade žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania voči rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8C/200/2016-52 zo dňa 17.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2017. Žalobkyňou podaná žaloba na obnovu konania tak smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému Civilný sporový poriadok jej podanie pripúšťa. Žaloba na obnovu konania bola podaná oprávneným subjektom, teda žalovanou, ktorá bola v konaní sp. zn. 8C/200/2016 stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby na obnovu konania, zákon ustanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v § 404 CSP. Obe lehoty (subjektívna aj objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť. Z obsahu spisu súd zistil, že žaloba na obnovu konania bola doručená súdu dňa 01.04.2019, v danom prípade bola tak zachovaná objektívna lehota, t.j. žaloba bola podaná v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je zákonom stanovený od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (25.03.2017). Subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania plynula žalobkyni odo dňa, keď sa mohla dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohla dôvod obnovy uplatniť. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa (§ 405 CSP). Začiatok 3-mesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. S poukazom na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 285/2015 z 10. júna 2015, podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na

ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. V tejto súvislosti žalovaná argumentovala tým, že o dôvode obnovy konania (neprijateľných zmluvných podmienkach, predovšetkým právnej úprave platnej v čase uzavretia zmluvy /27.01.2011/) sa žalobkyňa dozvedela z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti SR a stránok združení na ochranu práv spotrebiteľa v priebehu mesiaca február 2019, a teda i v prípade posudzovania tejto lehoty dňom 01.02.2019 žalobkyňa mala za to, že podala návrh na obnovu konania v lehote 3 mesiacov /01.04.2019/, kedy sa dozvedela o dôvodoch obnovy konania. Takáto argumentácia žalobkyne ohľadom včasnosti podania žaloby na obnovu konania, pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, je pre súd neakceptovateľná. O žalobkyňou tvrdených zákonných nedostatkoch spotrebiteľskej zmluvy sa žalobkyňa mohla dozvedieť z platnej právnej úpravy a je zrejmé v čase pôvodného konania o ňou namietaných nedostatkoch aj vedomosť mala, keďže ich v tomto konaní aj namietala. Napriek tomu, že žalobkyňou je spotrebiteľka, bolo by neprimeranou ochranou jej práva, pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej lehoty posunutý na deň, kedy sa v podstate rozhodne žalobkyňa sama. Tvrdenie žalobkyne, že sa o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve dozvedela vo februári 2019 z internetových stránok MSSR a združení na ochranu práv spotrebiteľa je nielen absolútne neverifikovateľné, ale aj klamlivé. Sama žalobkyňa totiž ako dôkaz predložila stanovisko MSSR zo dňa 13.09.2018 k jej žiadosti o posúdenie zmluvy č. 0191 3014 11SU zo dňa 27.01.2011 a súčasne aj sprievodný list MSSR zo dňa 21.03.2019, v ktorom je uvedené, že predmetná zmluva už bola predmetom ich posúdenia, pričom listom zo dňa 13.09.2018 bola žalobkyňi zaslaná odpoveď na žalobkyňou uvedenú adresu, a preto v prílohe jej zasielajú len ftk. tejto odpovede. Teda i v prípade, ak by súd akceptoval argumentáciu žalobkyne (čo však nie je možné), o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľskej zmluve sa mohla dozvedieť v septembri 2018 (a nie až vo februári 2019). Pre úplnosť v súvislosti so stanoviskom MSSR zo dňa 13.09.2018 je potrebné poukázať na judikát R 105/1998, podľa ktorého právny názor na výklad zákona vyslovený iným orgánom (ústavným súdom, ministerstvom a pod.) než procesným súdom, ktorý prejednal vec v rámci svojej právomoci, nie je spôsobilým dôvodom obnovy konania. Preto akékoľvek stanovisko MSSR a ani dátum jeho doručenia žalobkyňi nemalo v súdnej veci žiadnu relevanciu. Nemožnosť prijatia argumentácie žalobkyne ohľadom začiatku plynutia subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania vyplýva z toho, že takýmto spôsobom by bolo ustanovenie § 403 ods. 1 CSP celkom zjavne nadbytočné, keďže by žalobcovi umožňovalo určiť si začiatok jej plynutia ľubovoľne. Zároveň sa súd v plnom rozsahu stotožňuje s poukazom žalovaného na Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. marca 2017 sp. zn. 10Co/88/2017, podľa ktorého subjekt uplatňujúci nový dôkaz musí jednoznačne preukázať, kedy sa o tomto dôkaze dozvedel, o čom svedčia o tom i náležitosti žaloby na obnovu konania (§ 406 CSP) medzi ktorými sú i tvrdenia o skutočnostiach preukazujúcich včasnosť podania žaloby. Inak by bola zákonná lehota obsolétna / formálna a fakticky neaplikovateľná, t.j. strany sporu by túto zákonnú podmienku jednoducho obišli akýmkoľvek nepreukázaným tvrdením o okamihu získania relevantnej vedomosti, čo zároveň nekorešponduje charakteru obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedených dôvodov je súd toho názoru, že žalobkyňou podaná žaloba na obnovu konania bola podaná po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty na jej podanie, teda bola podaná oneskorene, a preto súd žalobu na obnovu konania bez skúmania dôvodov podľa § 397 CSP, odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP. Zaoberať sa ostatnými tvrdeniami strán by preto bolo nadbytočné a bez právneho významu. Záverom súd poznamenáva, že podanú žalobu na obnovu konania považuje aj za zjavne nedôvodnú, keďže žalobkyňa napáda vecnú správnosť rozsudku (právne posúdenie), k čomu súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. augusta 2011, sp. zn. 3 Cdo 98/2011, podľa ktorého, obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP /pozn. teraz § 397 CSP/ (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobkyňi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že o neprijateľných zmluvných podmienkach sa mala dozvedieť zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR

datovaného dňom 13.09.2018, nakoľko predmetné stanovisko jej nebolo doručené, preto opakovane požiadala ministerstvo o posúdenie spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ by jej bolo predmetné stanovisko zo dňa 13.09.2018 doručené, nemala by dôvod opakovane požiadať o posúdenie predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR č. 37901/2019/21 zo dňa 21.03.2019 jej bolo doručené dňa 01.04.2019, a toto obratom predložila osobne súdu dňa 01.04.2019. Mala za to, že subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania bola dodržaná a obnova konania je procesne prípustná. Opakovane uviedla a trvala na tom, že o neprijateľných zmluvných podmienkach sa dozvedela z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti SR a stránok združení na ochranu práv spotrebiteľa v priebehu mesiaca február 2019, na základe čoho okrem uvedeného zistila i nesprávne právne posúdenie súdnej veci v pôvodnom konaní. Predpokladala, že súd pozná právo, rozhoduje nezávisle a nestranne v súlade so zákonom s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy, rozhodnú pre spravodlivé rozhodnutie vo veci samej. Neprijateľné zmluvné podmienky dostatočne vecne i právne odôvodnila vo svojom podaní - návrhu na obnovu konania zo dňa 28.03.2019, ako aj vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 08.10.2019, v ktorých vo vzťahu k uvedenému uviedla nové skutočnosti, ktoré nemohla použiť v pôvodnom konaní s odvolaním sa i na vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR k spotrebiteľskej zmluve zo dňa 21.03.2019, ako i na rozhodnutia súdnych autorít v obdobných veciach. K veci súdu zároveň predložila listinné dôkazy preukazujúce pravdivosť jej tvrdení a opodstatnenosť obnovy konania. Na základe uvedeného mala za to, že je možné vykonať dôkaz a súčasne sa dá predpokladať, že predložené dôkazy môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uviedla, že žalovaný má stále zachovanú možnosť preukázať, že jeho pohľadávka je dôvodná, plynutie času mu umožňuje uplatniť určité práva a pre tak veľkú spoločnosť, ako je žalovaný, nemôže znovuotvorenie procesu znamenať žiadnu ujmu.

4. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedol, že žalobkyňa uplatnila dôvod pre prípustnosť obnovy podľa ustanovenia § 397 písm. a) CSP, keď uviedla, že o neprijateľných zmluvných podmienkach sa dozvedela z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti SR stránok združení na ochranu práv spotrebiteľa v priebehu mesiaca február 2019. Poukázal na to, že tento dôvod žalobkyne neobstojí, nakoľko neprijateľné zmluvné podmienky žalobkyňa namietala už v odpore zo dňa 27.07.2016 voči platobnému rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/200/2016 zo dňa 16.06.2016, pričom žalovaný sa k odporu žalobkyne písomne vyjadril dňa 09.09.2016. V samotnom rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/200/2016 zo dňa 17.01.2017 sa súd zaoberal spotrebiteľskou zmluvou, zhodnotil ju ako celok súladnú so spotrebiteľskými zákonmi a vyjadril sa i k jednotlivým námietkam žalobkyne. Prvoinštančný súd žiadnu z namietaných podmienok zmluvy nevyhodnotil ako neprijateľnú podmienku pre spotrebiteľa. Po vyznačení právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku podal žalovaný dňa 07.09.2017 návrh na vykonanie exekúcie, exekučný súd pred vydaním poverenia preskúmal opätovne úverovú zmluvu, ako aj exekučný titul (rozsudok) z pohľadu ochrany práv spotrebiteľa, a bez pripomienok vydal dňa 02.10.2017 poverenie súdnemu exekútorovi. Bol toho názoru, že žalobkyňa neosvedčila taký nový dôvod, pre ktorý by bola žaloba na obnovu konania prípustná a zmeškala subjektívnu lehota na podanie návrhu na obnovu konania. Názor o zmeškaní lehoty opieral o skutočnosť, že Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pôsobí pri Ministerstve spravodlivosti SR minimálne od roku 2009, z ktorého obdobia sú aj na webovom sídle MS SR zverejnené najstaršie hodnotenia. Občianske združenia na ochranu práv spotrebiteľov tiež majú svoje stránky a aktivity staršie ako od roku 2016, kedy banka žalovala žalobkyňu o zaplatenie pohľadávky z úverovej zmluvy. Ďalej sa žalovaný vyjadril k vecným námietkam žalobkyne voči uzatvorenej zmluve.

5. K vyjadreniu žalovaného zaslala písomné stanovisko žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s vyjadrením žalovaného, že nepredložila nové rozhodnutia ani dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ani dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Mala za to, že bola dodržaná lehota na podanie návrhu na obnovu konania a obnova konania je procesne prípustná. Svoje tvrdenie preukázala Posúdením úverovej zmluvy Ministerstvom spravodlivosti SR, ktoré je súčasťou podanej žaloby o obnovu konania, ktoré ju utvrdilo v jej laickom posúdení zmluvy, že táto obsahuje neprijateľné podmienky v zmysle zákona. V ďalšom zotrvala vo svojich výhradách k predmetnej zmluve, pričom poukázala i na judikatúru krajských súdov.

6. K vyjadreniu žalobkyne zaslal písomné stanovisko žalovaný, v ktorom zotrval na svojich stanoviskách, ktoré v tejto veci k žalobe a ďalším podaniam žalobkyne už doložil. Bol toho názoru, že úverová zmluva bola v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/200/2016 na Okresnom súde Galanta riadne posúdená a vyhodnotená ako súladná so spotrebiteľským právom, a vymáhaná pohľadávka mu bola v plnom rozsahu

priznaná. K ďalšiemu posúdeniu zmluvy došlo exekučným súdom, ktorý opakovane potvrdil správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu a súlad so spotrebiteľským právom.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. c/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 18C/15/2019 je konanie o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8C/200/2016.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba na obnovu konania odmietnutá z dôvodu jej oneskoreného podania, ako aj zjavnej nedôvodnosti.

10. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len skonštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom (§ 387 ods. 2 CSP). K veci dodáva odvolací súd nasledovné:

11. Sporová strana určitú skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ak ani pri náležitej starostlivosti a opatrnosti sa nemohla dozvedieť o existencii alebo obsahu takej skutočnosti, dôkazu alebo rozhodnutia, alebo ak ich napriek náležitej starostlivosti nemohla v pôvodnom konaní predniesť, odkázať na ne alebo navrhnúť ich vykonanie. Uplatnenie tohto dôvodu je potrebné vykladať s ohľadom na povahu obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Účelom žaloby o obnovu konania nie je opätovne otvárať otázku vecnej správnosti právoplatného rozhodnutia, ani dávať „druhú šancu“ strane, ktorá sa riadne nestarala o svoje záujmy v pôvodnom konaní. V zásade nemožno ako dôvod obnovy konania uplatňovať také skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, o ktorých strana vedela (mohla ich zistiť pri náležitej starostlivosti o svoje práva) a mohla ich uplatniť v pôvodnom konaní v riadnom opravnom prostriedku (odpore, odvolaní, námietkach), ale bez náležitého dôvodu tak neurobila (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 39/2011, judikát R 56/1999). Na sporovej strane je, aby dbala na ochranu svojich práv. Obnova konania je procesný prostriedok, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má dôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo 113/2008). Samotná prípadná vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania (ZSP 2/2000), nakoľko nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť, je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania alebo riadneho opravného prostriedku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. Obo 138/2009).

12. Žalobkyňa v žalobe na obnovu konania ani len netvrdila, že bez svojej viny nemohla o zaujatie stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR k posúdeniu uzatvorenej zmluvy požiadať už v pôvodnom konaní, pričom na druhej strane je potrebné dať za pravdu prvoinštančnému súdu, že takéto posúdenie (a z neho plynúce závery) by s poukazom na ustanovenie článku 144 Ústavy SR a § 193 CSP nemohlo byť pre súd záväzné. Súčasne ani prípadný výklad akejkoľvek zmluvy nie je dôvodom na zásah do právnej istoty (právoplatného súdneho rozhodnutia), ktorým obnova konania nepochybne je, a preto musí byť limitovaná na mimoriadne situácie, kedy strana sporu z objektívnych dôvodov nemohla v pôvodnom konaní uplatniť určitý prostriedok procesného útoku či obrany, čo nie je prípad prejednávanej veci.

13. Žalobkyňa aj podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázala právne relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle ustanovení § 397 písm. a) až f) CSP, teda neuviedla žiadny relevantný dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať obnovu už právoplatne skončeného sporu. Žalobkyňa ani len netvrdila, že v čase pôvodného konania sa náležite o svoje práva starala, prípadne akú starostlivosť vyvinula na to,

aby sa mohla dozvedieť okolnosti namietané v žalobe a čo jej prípadne bránilo v zistení a následnom namietaní v prebiehajúcom súdnom konaní o zaplatenie žalovanej sumy.

14. Z vyššie uvedených dôvodov, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu jej oneskoreného podania (§ 14 ods. 1 písm. a/ CSP), ako aj jej zjavnej nedôvodnosti (§ 413 ods. 1 písm. e/ CSP), postupoval správne a odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď súd v konaní úspešnému žalovanému priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 369 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

16. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).